

OBADJA EN DE VREZE DES HEEREN

Preek uitgesproken door B.A. Ramsbottom 's morgens op de Dag des Heeren, 30 november 2014.

Tekst: *En Obadja was den HEERE zeer vrezende.* (1 Koningen 18:3).

Met de wereld en ons land in zulk een vreselijke toestand zouden vele mensen het zeer vreemd vinden dat we deze morgen bijeen zijn om te denken over enkele gebeurtenissen in het oude Israël drieduizend jaar geleden. Maar geliefde vrienden, wat is er een overeenkomst met de tijd toen en de tijd nu! Vanmorgen werd het 16^e hoofdstuk gelezen; dit was de ergste tijd die Israël ooit gekend had. Israël had God verlaten en aan God werd in het geheel niet gedacht. Koning Achab deed meer kwaad dan alle koningen die voor hem geweest waren. Maar zag u geen ontzaglijke overeenkomst tussen de zaken toen en nu? Hoe de zaken in ons land zijn en het kwaad overvloedig wordt, het verzaken van de ware godzaligheid en de verachting zelfs van de naam van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus? Maar geliefde vrienden, "God is Dezelfde tot in eeuwigheid", en wat Hij toen deed, kan Hij nu nog steeds doen. *Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.*

Welnu, in deze zeer boze dagen werd er een kind geboren en ons wordt niets gezegd over de vader en de moeder van dat kind, wie zij waren of iets anders over hen, maar zij schaamden zich niet om hun kleine jongen Obadja te noemen wat betekent: "de dienstknecht van de Heere Jehovah", of, "aanbidder van de Heere Jehovah". Nu, zij schaamden zich daarvoor niet. De naam van Jehovah was in Israël vergeten; zij werd gehaat; zij werd veracht. Het was de naam van Baäl en al de vreselijke handlangers van Baäl. Maar hier was deze onbekende, godzalige man, deze onbekende, godzalige vrouw en zij schaamden zich niet dit getuigenis te geven. Dit was hun begeerte voor hun kleine jongen. Was het in die boze tijd, toen zelfs Elía voelde dat hij alleen overgebleven was en er de duizenden volgelingen van Baäl waren en de ongerechtigheid en het kwaad hand over hand toenam, dat er enige hoop voor die kleine jongen was dat hij een dienaar van de Heere zou worden, dat hij een aanbidder van de Heere zou worden? Welnu, hun gebeden werden verhoord: hij werd het!

Maar de wijze waarop mij dit steeds in gedachten blijft, geliefde vrienden, is als volgt. Er zijn baby's onder ons geboren. Er zijn ook kleine kinderen in ons midden. Zij zijn geboren in een toenemend verdorven, goddeloze wereld. Zij zullen met verleidingen te maken krijgen waarvan u en ik nooit iets geweten hebben. Ik denk dat er enigen onder u zijn, ik denk wellicht velen van u hier vanmorgen, vaders en moeders, grootvaders en grootmoeders, die bezorgd zijn als ze over deze kleintjes en onze opgroeiende kinderen denken, en ook aan onze jonge mensen in deze boze wereld. Maar de Heere is nog steeds machtig om te doen wat Hij toen deed.

De gebeden van deze onbekende man en vrouw zijn verhoord. Wij weten niets over hen, of zij het meegemaakt hebben of dat zij het niet meegemaakt hebben, maar in dat boze geslacht groeide deze kleine jongen op en hij heeft een van de beste getuigenissen die opgetekend zijn van iemand genoemd in Gods Woord: hij *was den HEERE zeer vrezende*. Het is een

van de beste getuigenissen die wij van iemand hebben in de Schrift, en vergeet het nooit, het was de Heere Zelf Die het gaf. Het was niet de mening van iemand anders. Abraham wordt beschreven als de vriend van God. Van David wordt gesproken als van de man naar Gods hart, van Daniël als een zeer gewenste man. Maar welk een bewonderenswaardig kenmerk is dit dat de Heilige Geest van deze man, Obadja, gaf! Niet alleen dat hij de Heere vreesde in die donkere, boze tijd, maar hij *was den HEERE zeer vrezende*.

Dus hoewel dit slechts een klein, historisch verslag is van zovele jaren geleden, is het een bijzondere bemoediging voor ons om te bidden voor onze kinderen, onze kleintjes, de zuigelingen en de jonge mensen die opgroeien in deze boze wereld. De Heere is machtig om ze te bewaren onder de schaduw van de Almachtige. Hij is machtig om ze te bewaren door Zijn Goddelijke, almachtige kracht. Hij is groter dan de zonde; Hij is groter dan satan; Hij is groter dan de wereld, zelfs was Hij, zoals hier, groter dan Achab, groter dan Baäl en groter dan al de machten der hel. Er is hier daarom bemoediging voor biddende ouders en biddende grootouders. Dat onze kinderen en jonge mensen mogen opgroeien, als verhooring van onze gebeden, om Obadja's te zijn.

En Obadja was den HEERE zeer vrezende. Er is echter nog een andere zaak waarin dit nauwe verband is tussen die zeer kwade dagen en de tijd waarin wij leven, namelijk ons beroep. Onze jonge mensen die op zoek zijn naar werk; ouderen die nog aan het werk zijn. Waar ik aan denk? Een goddeloze omgeving, een boze omgeving, een vijandige omgeving. Misschien spreek ik vanmorgen tot sommigen van jullie, jongeren, die uit huis gaan om naar het voortgezet onderwijs of naar de universiteit te gaan en sommige van de zonden waarmee jullie in aanraking komen; sommigen van jullie gaan naar het werk waar zonde en verleiding is. Jullie merken in je beroep dat jullie slechts omringd zijn door allerlei soort van goddeloze mensen en zij begrijpen jullie niet, en als jullie trachten voor de waarheid te staan dan begrijpen zij niet wat jullie bedoelen. Sommigen van jullie kunnen te maken hebben met echte tegenstand of vijandschap, jullie kunnen het moeilijk vinden en soms ben je geneigd te denken: hoe houd ik het vol?

Waar ik aan denk? Aan Obadja. *En Achab had Obadja, den hofmeester, geroepen.* Zijn werk was in het paleis van Achab. We hebben veel gehoord over de losbandige koningen en koninginnen en slechte hofhoudingen, zelfs in ons eigen land in vroeger dagen. Nooit was er zulk een slechte plaats als deze, openlijk kwaad. Mensen gebruiken het woord **duivels** lichtvaardig, maar hier kan het gepast gebruikt worden. De duivel was daar. Deze man, Obadja, had niet alleen zijn werk in het huis van de koning, maar in het paleis van de koning. Hij was er de hofmeester van en de Heere hielp hem staande te blijven.

Degenen onder u die belang stellen in het lezen van christelijke boeken zullen weten, dat er drie welbekende boeken over het leven van Elía zijn: een van Krummacher, een van A.W. Pink en een van F.B. Meyer. Twee van hen zeggen welk een bijzondere zaak het was dat deze man, Obadja, in staat was om standvastig en vastberaden stand te houden en Zijn Heere te eren in het hof van koning Achab, en de andere zegt dat hij, door daar te zijn, een ellendig man was en ongehoorzaam aan zijn Heere, God en Zaligmaker. Maar hier moet het heen: het gaat erom wat de Heere zegt, en de Heere zegt: *En Achab had Obadja, den hofmeester, geroepen; en Obadja was den HEERE zeer vrezende.* Er is hier geen zinspeling dat hij iets verkeerd gedaan had door deze positie aan te nemen op zulk een ongewone plaats.

Nu, sommigen van Gods volk worden geroepen om in een ongewone omgeving te werken, of zij worden tot een zeer ongewoon werk geroepen, of zij worden geroepen om onder zeer ongewone omstandigheden te werken. Maar één zaak is er die door heel de Schrift te vinden is: als de Heere een man wil hebben op een bepaalde machtspositie dan zal die man daar komen. Als het de wil van de Heere was, kon Hij Cameron als premier ten val brengen en morgen een godzalig persoon in zijn plaats stellen. Zulke dingen heeft Hij in het verleden gedaan. We hoeven slechts aan Jozef te denken aan het hof van Farao, Mordechai aan het hof van Ahasvéros en Daniël aan het hof van Nebukadnézar. De Heere is machtig iemand op een plaats te stellen, een positie temidden van zeer ongunstige omstandigheden, zeer kwade omstandigheden, en hem helpen staande te blijven. We denken aan het vers uit het gezang: "Heere, help ons door Uw genade staande te blijven." Mocht dat een gepast gebed zijn voor diegenen onder u die ondervinden dat het in uw omgang op school, opleiding, ziekenhuis, werk of waar u ook bent, niet erg prettig is.

Heere, help ons staande te blijven,
Door genâ elke beproeving te doorstaan;
Bewaard door Uw soevereine hand,
En door Uw eed en vast verbond.

En Obadja was den HEERE zeer vrezende, zelfs in deze vreselijke omgeving, in die schrikkelijke boze wereld en in die ontzettende omstandigheden. De Heere was met hem, hield hem staande en hielp hem er doorheen. Dit is een goed woord: "Bewaard in Jezus". En het woord waar we daarnaast aan denken is: *Die machtig is u van struikelen te bewaren, en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid in vreugde*.

En Obadja was den HEERE zeer vrezende. En dat is het hele geheim. Dat is het geheim waarom hij staande kon blijven. Dat is het geheim hoe de gebeden van zijn liefhebbende vader en moeder verhoord werden. Dat is het geheim hoe zijn leven zo consequent was. Obadja, de dienstknecht van de Heere.

Obadja was den HEERE zeer vrezende. Welnu, er is zoveel te vinden in Gods Woord aangaande de vreze des Heeren. Mensen lijken er tegenwoordig niet zoveel meer over te spreken. Toen ik jong was, sprak het oude volk er altijd over, de predikanten predikten erover, en in mijn geboortestad spraken zelfs goddeloze mensen over iemand en zeiden: "Hij is een godvrezend man" of "Zij is een godvrezende vrouw". De vreze des Heeren in al zijn volkomenheid omvat inderdaad het geheel van de wezenlijke godzaligheid en, op Nieuwtestamentische wijze uitgedrukt, de kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus en Zijn grote zaligheid.

Obadja was den HEERE zeer vrezende. Het is een van die teergevoelige genaden van de Heilige Geest en wanneer een zondaar zaligmakend bekeerd wordt, omgekeerd van zonde tot God, als de nieuwe geboorte plaatsvindt, wordt deze teergevoelige genade, de vreze des Heeren, in het hart van de zondaar ingeplant. Zonde en satan kunnen het nooit uitroeien; het zal er altijd zijn. En zoals ik u keer op keer gezegd heb, het betekent niet dat iemand bevreesd voor God is. Dat betekent het helemaal niet. De vreze des Heeren betekent een liefhebbende, teergevoelige eerbied voor Hem, het zoeken van Zijn eer en heerlijkheid en een godsdienst in Zijn ogen hebben. Het bevat verering. Er wordt nederigheid in gevonden. De

belijdenis van onze zonde wordt erin gevonden. Het bevat berouw. Het bevat een vluchten voor een schuilplaats in Christus; zichzelf niets en Christus alles. Het is wezenlijk en het is het beginsel.

We vinden het driemaal (Ps. 111:10; Spr. 1:7 en 9:10): *De vreze des HEEREN is het beginsel*, wat betekent, dat als u en ik deze vreze des Heeren niet bezitten, we nog niet begonnen zijn in Goddelijke zaken. Dit komt dichtbij en dat trekt een scheiding in deze gemeente. De vreze des Heeren, het is het beginsel, en als u het niet heeft, bent u niet begonnen. Het zal u afscheiden van de wereld, van uw afgoden, van uw vorige leven, van uw eigengerechtigheid. Het zal u doen bidden en het zal u een ware godsdienst geven. Het zal u doen beven bij de gedachte aan de eeuwigheid. Het maakt uw voornaamste zorg om eerlijk te worden. Het dwingt u in alles tot eer van God te wandelen. Het zal u scheiden van die dingen die de Heere onteren. Hieronder ben ik grootgebracht; ik weet niet of ik het ooit heb horen zingen, hoewel het in ons gezangboek is:

Des Heeren vrees is een genâ,
Die altijd woont met liefde;
Beide verkondigen hun schoonheid,
Dat hun bron van Boven komt.

Nu, deze man Obadja had het en dat was het geheim. Dat was het geheim van zijn leven, zijn getuigenis. Dat was het geheim waardoor hij in staat was om staande te blijven. Wat het is? "Iedere storm te doorstaan en tot het einde staande te blijven". O, moge de Heere ons als gemeente zegenen met de vreze Gods, en moge het een ernstige zorg zijn wanneer u en ik een belijdenis hebben, een naam te leven, en we ontbloot zijn van de vreze Gods.

Dit is een **werkzame genade**. *Obadja was den HEERE zeer vrezende. Want het geschiedde als Izébel de profeten des HEEREN uitroeide*. Dat was een vreselijke tijd. Het was zoals tegenwoordig in Syrië en landen in het Midden-Oosten, mensen van wie het hoofd wordt afgesneden omdat zij volgelingen van Jezus zijn. Dat was het wat Izébel deed. *Want het geschiedde als Izébel de profeten des HEEREN uitroeide¹, dat Obadja honderd profeten nam en verborg hen bij vijftig man in een spelonk en onderhield hen met brood en water*. Geliefde vrienden, dat is de vreze Gods. Ware godsdienst is niet alleen maar praten; het is niet alleen maar denken; het niet alleen maar gevoelen. *De vreze des HEEREN*. We lezen er zoveel van. Het is een *springader des levens, om af te wijken van de strikken des doods*. *Zijt te allen dage in de vreze des HEEREN* - zoveel vermaningen, bevelen. Denk aan het afscheid van Samuël van het ontaarde Israël: *Vreest slechts den HEERE*. Maar u vindt enige wondervolle beloften gedaan aan degenen die de Heere zegent met Zijn heilige vreze. Twee daarvan komen zo in mijn gedachten. De ene is deze: *De verborgenheid des HEEREN is voor degenen die Hem vrezen; en Zijn verbond, om hun die bekend te maken*. En de andere: *Ulieden daarentegen die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen*.

En Obadja was den HEERE zeer vrezende. Want het geschiedde als Izébel de profeten des HEEREN uitroeide, dat Obadja honderd profeten nam en verborg hen bij vijftig man in een spelonk en onderhield hen met brood en water. Welnu, hij riskeerde zijn baan; hij riskeerde zijn reputatie; hij riskeerde zijn leven. Het zal niet gemakkelijk zijn geweest en hij had kunnen

¹ In het Engels wordt hier hetzelfde woord gevonden dat vertaald kan worden met afsnijden.

zeggen: “Het is niet echt mijn verantwoordelijkheid”; hij had kunnen zeggen: “dat gaat mij niet aan.” O, dat grondbeginsel, de vreze des Heeren! U zult het net zo ondervinden als Obadja. Ik bedoel niet dat u achter een honderdtal profeten aangaat en die verbergt in een spelonk, maar u zult iets als dit op uw gemoed voelen: *Dit is de weg, wandelt in denzelven.* Of uw vlees zal er voor terugschrikken en satan zal u tien of twintig redenen geven zoals: denk er niet meer aan; het gaat jou niet aan; anderen mensen kunnen het beter doen. Maar: “Een lichtend licht voor alles wat recht is, een belemmering voor alles wat verkeerd is”. Er is hier veel goede godgeleerdheid. De vreze des Heeren zal u dwingen. Er zullen bepaalde zaken zijn waarvan u voelt dat u ze behoort te doen, maar uw vlees wil het niet, en er zullen andere dingen zijn waarvan u voelt dat u ze niet wilt opgeven en toch moet u ze opgeven. De vreze des Heeren zal een werkzame genade zijn. Er is heel wat godgeleerdheid in het oude gezang:

Een lichtend licht voor alles wat recht is,
Een belemmering voor alles wat verkeerd is.

Obadja was den HEERE zeer vrezende. Want het geschiedde als Izébel de profeten des HEEREN uitroeide, dat Obadja honderd profeten nam en verborg hen bij vijftig man in een spelonk en onderhield hen met brood en water. Wat is er met hem gebeurd? Niets. Hij was nog steeds hofmeester van het huis van Achab. De Heere kan een omtuining maken rondom Zijn volk zoals Hij deed bij Job² en niemand kan u aantasten tot de Heere hen toestemming geeft.

Maar vervolgens lezen we in dit hoofdstuk dat Achab tot Obadja zegt: *Trek door het land tot alle waterfonteinen en tot alle rivieren.* Wat volgt is vreselijk. Heel Israël leed, stervende door hongersnood en droogte, maar het is het werk van Obadja om te zien of er gras te vinden is voor de paarden van de koning om die in het leven te behouden. Zover kan de ongerechtigheid gaan. *Opdat wij de paarden en de muilezels in het leven behouden en niets uitroeien van de beesten.*

Zo vinden wij deze twee hier. *En zij deelden het land onder zich, dat zij het doortogen; Achab ging bijzonder op een weg, en Obadja ging ook bijzonder op een weg. Als nu Obadja op den weg was, zie, zo was hem Elía tegemoet.* Ik heb eigenlijk nooit goed geweten wat te denken van Elía die hem zei heen te gaan en te zeggen tot zijn meester, koning Achab, dat Elía op weg was om hem te ontmoeten, want het is hier duidelijk dat de arme Obadja zeer bevreesd was. Het voor de hand liggende antwoord van Achab zou zijn: “Wel, waarom nam u hem niet gevangen? Waarom doodde u hem niet?” Of het volgende: “U zegt dat hij zal komen en dan komt hij niet.” De arme Obadja was zeer bevreesd. Dat is inderdaad geen slechte zaak. Het werpt veel meer een wondervol licht op hem, op deze arme, bevreesde, beschroomde man, een man van gelijke bewegingen als u en ik, die de dingen niet gemakkelijk vindt. Het toont hem in een liefelijk licht; in wat hij deed voor deze profeten in de spelonk.

Maar dan begint hij bezwaar te maken. Ik denk hier aan die vijf verzen in de Schrift waarom hij niet kon en wilde gaan, maar toch ging hij. Ik weet niet of Elía goed deed. Sommigen van Gods meest voorname knechten, denkend aan mensen als Luther, schijnen gezegend te zijn geweest met zulke genade, dat zij voor niets en niemand bevreesd waren, maar ik vraag me af of het goed is dit van ieder ander te verwachten.

² Zie Job 1:10

Wellicht hebben sommigen van u de briefwisseling gelezen tussen William Tiptaft en J.C. Philpot. Er was een godzalige vrouw, ik denk te Birmingham, en zij had een zeer wrede, goddeloze man. Zij voelde dat zij gedoopt moest worden, maar haar man greep het broodmes en wilde haar doden wanneer zij thuis kwam. Zij wist dat hij dit werkelijk zou doen. Moest ze gaan of niet? Deze beide godzalige mannen waren het eens. Niemand heeft het recht die godzalige vrouw te zeggen wat zij moet doen. Het heeft geen nut om alleen te zeggen dat de Heere met haar zal zijn. Wanneer de Heere haar met genade zou zegenen en haar zeggen dat Hij met haar zou zijn, dan kon zij gaan, maar het is niet goed voor de ene persoon om de andere te zeggen wat te doen.

Dat zou een les kunnen zijn voor Gods kerk vandaag. Er zijn zoveel mensen die denken te weten wat andere mensen zouden moeten doen. Toch ziet u hier met Obadja die de Heere zeer vreesde, dat hij wel ging, hoewel hij zeer beefde. Elía zei: *Zo waarachtig als de HEERE der heirscharen leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, ik zal voorzeker mij heden aan hem ver-tonen. Toen ging Obadja Achab tegemoet.*

Wat betekent het, de Heere zeer te vrezen? Het eerste is om de dingen van God voorop te stellen; dat deze altijd op de eerste plaats zouden staan. Vervolgens een heilige ijver te hebben voor de eer en de heerlijkheid Gods, en vervolgens niets te zijn en Christus alles te zijn. Op een Nieuwtestamentische wijze zou het zo geschreven kunnen zijn: En Obadja **had de Heere zeer lief**. Dat is het geheim ervan. Het is geen wetticisme; het is geen plicht. Het was geen wetticisme of plicht wat veroorzaakte dat Obadja, die blijkbaar een bevreesd man was, zijn leven riskeerde voor die honderd profeten van de Heere. O, dat onze liefde tot Christus en Zijn volk meer en meer overvloedig mocht worden. Moeten we hier onze zonde niet belijden? Moeten we niet zeggen:

Heere, het is mijn voornaamste klacht
Dat mijn liefde koud is en zwak!

O, maar we wensen de Heere lief te hebben en we wensen de Heere te vrezen, en dat ook **zeer** – wel, mogen wij de hulp des Heeren kennen; mogen wij Zijn zegen kennen. Als Hij onze harten aanraakt, als Zijn liefde in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, dan is het de zoete dwang der liefde van Christus, om te wandelen in liefdevolle gehoorzaamheid, om te zoeken dat Hij in alles de voornaamste plaats mag hebben, dat het eigen ik verloochend mag worden, dat Christus verhoogd mag worden. Mochten er vele Obadja's in Gods kerk zijn. O, mochten u en ik Obadja's zijn, mochten onze kinderen, kleinkinderen, de kleintjes, mochten zij opgroeien om Obadja's te zijn. En mocht het dit zijn: tot prijs en eer en heerlijkheid van de Heere, wandelende in Zijn tere vreze.

En Obadja was den HEERE zeer vrezende.

Amen.

Predicatie van **ds. B.A. Ramsbottom** - Bethel Chapel Luton - Gospel Standard Strict Baptists.
Oorspronkelijk in het Engels verschenen als nummer 354.
Met toestemming uitgegeven in het Nederlands.